ridarum fata. Fructus e lavatione in Ganga facta percipiendus. Meditatio (Kauthumoktam dhyánam) et hymnus, quibus Gangá colenda est. Mystica Gangae origo. 9. Rádhá quum amoris invidia Gangae undarum ebibendarum consilium cepisset, dea a Krishna protegitur. Vishņupadí nominis origo. 10. Gangae cum Kṛishṇa connubium. 11 (fol. 107b) Tulasis fata. Vṛishadhvaja rex, omnium deorum praeter Şivam contemtor, Solis imprecatione regno privatur. 12. Kusadhvajae, Vrishadhvajae nepoti, a Málávatí uxore filia, Vedavatí appellata, paritur. Ea Krishna piis operibus conciliato in vita postera Sítá, Rámae uxor, postea Draupadí renascitur, denique Lakshmis forma cum Krishna conjungitur. Rerum a Ráma gestarum adumbratio. 13. Dharmadhvajae, Kuṣadhvajae fratri, Tulasí filia nascitur. Quae austera devotione, ut in vita postera Krishnae uxor fieret, obtinuit. 14. Ejus cum Şankhachúda¹ Gandharva connubium. 15. Dei, Şankhachúdae potestate territi, a Krishna impetrant, ut a Siva interficeretur. 16. Şankhachúda Şivam convenit, sed regno se abdicare recusat². 17. Pugnae descriptio. 18. Şankhachúda a Siva Krishņae pilo 3 occiditur. 19. Tulasis plantae, e Tulasís deae capillis ortae, sanctitas. Sálagráma lapides, in Gandakí fluminis ripa reperti, Krishnae natura imbuti ideoque sacri sunt. In iis lapidibus varii circuli (chakra) mystici reperiuntur⁴. 20. Tulasís laudes. Nomina ejus octo: Vrindá, Vrindávaní, Visvapújitá, Visvapávaní, Pushpasárá, Nandiní, Tulasí, Krishnajívaní. 21 (fol. 134^a). Narratio de Sávitrí. Sávitris cultus a Paráșara Aşvapati, Madrorum regi, progeniem desideranti, traditus. 22-31. Yamae cum Sávitrí colloquium. Narratio de Sávitrí, Satyavatis uxore, eam tantum ob causam ab auctore relata, ut, qui bonorum, quive malorum operum fructus essent, demonstraret. 22-25. Operum piorum, maxime vero largitionum, praemia. 26. Yamae laudes (yamáshtakam). Tartari ejusque abyssorum

27. Quibus facinoribus in quas (kunda) descriptio. abyssos homines incidant, refertur. Peccata, quae Bráhmanae vel bovis caedi paria sunt. 28. De formis, quas scelesti in vita postera sumere coguntur, de Tartari locisque, in quos praecipitantur. 29. Krishnae cultum unam salutis viam esse. 30. Iterata abyssorum (kuṇḍa) descriptio. 31 (fol. 162a). Kṛishṇae virtutum laudatio. 32-36. Narratio de Lakshmi. 32. Lakshmis origo. 33. Durvásasis imprecatione Indra regno privatur. Durvásas de devotione (bhakti), rerum mundanarum renunciatione (sannyása), vitae humanae cursu disserit. 34. Indra a Vrihaspati auxilium petit. Largitionum 35. Krishņa deos, quos fortuna (Lakshmí) deserat, et quibuscum maneat, docet. Lakshmi e mari mulgendo prolata, Indrae regnum restituitur. 36. Meditatio et preces, quibus Lakshmí colenda est. (Mahálakshmístotram.) 37. Narratio de Sváhá (प्रकृते: कलया चैव शर्वशक्तिस्वरूपिणी (sarva° cod. Mill.)। वभूव दाहिका शक्तिरग्रे (l. agneḥ) खाहा खकामिनी ॥ १६॥). Váráha aevo Sváhá Krishnae uxor fuit, Nágnajití appellata. Sváhae preces. 38. Narratio de Svadhá, manium uxore. Ejus cultus (शर्ज्यण्वयोदश्यां मघायां श्राद्धवासरे). 39. De Dakshiná, sacrificii uxore. 40. Narratio de Shashthi. Dea Priyas vratae regis filium, quem Máliní mater mortuum ediderat, in vitam revocat. Ejus cultus. 41 (fol. 188b). De Mangalachandí dea. दक्षायां वर्त्रते चंडी कल्याणेषु च मंगलं। मंगलेषु च या दक्षा सा च मंगलचंडिका ॥३॥ पूज्यायां वर्त्रते चंडी मंगलो पि महीसुत: । मंगलाभीष्टदेवी या सा वा मंगलचंडिका ॥ ४॥ मंगलो मनुवंश्य सप्तद्वीपधरापतिः । तस्य पूज्याभीष्टदेवी तेन मंगलचं-डिका ॥ ५॥ मूर्त्तिभेदेन सा दुगा मूलप्रकृतिरिश्वरी च । कृपारुपातिप्र-त्यक्षा योषितामिष्टदेवता ॥ ६॥ Quo tempore Siva cum Tripura pugnavit, Durgá novam hanc vigoris bellici (yuddhasakti) formam induit. 42. Narratio de Manasá. कत्या सा च भगवती कस्ययस्य (Kaşyapasya) च मानसी । तेनेयं मनसा देवी मनसा या च दीव्यति ॥२॥ मनसा ध्यायते या वा परमात्मान-मीश्वरं। तेन सा मनसा देवी योगेन तेन दीव्यति ॥३॥ Ejus nomina duodecim haec: Jaratkáru, Jagadgauri, Manasá, Siddhayoginí, Vaishņaví, Nágabhaginí, Şaiví, Nágesvarí, Jaratkárupriyá, Ástíkamátri, Vishaharí, Mahájnánayutá. 43. Manasae cum Jaratkáru connubium. Ástíka, eorum filius, in sacrificio, a Janmejaya ad necandas serpentes instituto, Takshakam et Indram ab interitu servat. Manasae colendae ritus. 44. Surabhís, vaccae divinae, origo. 45-53. De Rádhá narratio. 45. Siva Durgae Rádhae ortum narrat: पुरा वृंदावने रम्ये गोलोके रासमंडले। शतशृंगैकदेशे च मिल्लकामालतीवने ॥ २५॥ रत्निसंहासने रम्ये तस्यौ तत्र जगत्पतिः । खेछामयश्च भगवान् वभूव रमगोत्मुकः ॥ २६॥ रमगं कर्त्तुमिछं य तहभूव सुरेष्टारी । इछ्या च भवेत्संव तस्य खेळामयस्य

¹ सुदामा नाम गोपश्च श्रीकृष्णांगसमुद्रवः। तदंशश्चातितेजस्वी ललाभ जन्म भारते ॥ सांप्रतं राधिकाशापात् दनुवंशसमुद्रवः । शंखचूड इति स्यातस्त्रिलोको न च तसमः ॥ Cap. XIII, 30. 31.

² In hoc capite bháṇḍára, recentis originis vocabulum, e bháṇḍá-gára factum, bis occurrit: भांडाराणां सहसं च ७. भांडारवाहना-दिकं ७. Pugna prope Pushpabhadrám flumen fuit (पश्चिमोदिधपूर्वे च मलयस्य च पश्चिमे ॥ १९॥ श्रीशैलोत्तरभागे च गंधमादनदिक्षणे। -- शरावतीमिश्चिता च निगेता सा हिमालयात्॥ २०॥ गोमंतं वामतः कृत्वा प्रविष्टा पश्चिमोदिधी।). Capitis quinti decimi distichis 2. et 27. collatis, Pushpabhadrám Chandrabhágae synonymon esse conjicias, sed in lib. III, 28, 26. ab ea discernitur.

³ Inde Siva Súlapáni appellatur. ⁴ Hi circuli a vermibus quibusdam, Vajrakíta et Vajradanshtra appellatis, fieri dicuntur.